

Materiāls aktivitātei „UNESCO pieskārieni Latvijai”

Aktivitātes mērķis:

Aktivitātes mērķis, atzīmējot 20. gadadienu, kopš Latvija pievienojās UNESCO, ir informēt Latvijas skolu jauniešus par UNESCO, UNESCO, redzamākajām programmām un īstenotajiem projektiem Latvijā, balstoties uz konkrētiem piemēriem un izceļot iesaistītās institūcijas kā „UNESCO pieskārienus Latvijai”.

Aktivitātes apraksts:

Mācību stundas sākumā (ģeogrāfijas, sociālās zinības, klases stunda) skolēniem tiek demonstrēta prezentācija (*skat. prezentāciju „UNESCO un UNESCO Latvijā”*) par UNESCO un UNESCO LNK darbību Latvijā. Pēc prezentācijas skolēni tiek sagrupēti 6 darba grupās. Katrai grupai tiek izdalīts viens no sešiem materiāliem (*skat. 1. pielikumu*) par UNESCO darbību Latvijā, Latvijas kartes kontūra A4 lapas izmērā (*skat. 2. pielikumu*) un vienas krāsas marķieris, flomāsters vai krāsainas lapiņas, katrai darba grupai citā krāsā un formā.

Grupām tiek dotas 10 minūtes laika, lai iepazītos ar tekstu un mazajā kartē atzīmētu „UNESCO pieskārienus Latvijai” – institūcijas, ciematus, pilsētas un novadus, kas minētas izdales materiālos, un ir saistītas ar UNESCO darbību – programmām, īstenotajiem projektiem un iniciatīvām.

Katras grupas uzdevums, pēc tekstu izlasīšanas un punktu kartēšanas, klasesbiedriem prezentēt iegūto informāciju un atzīmētos punktus, tādā veidā īsumā par visām sešām darbības jomām tiks informēti visi klasē esošie skolēni. Prezentācijas laikā, vai pēc tās, katra grupa lielajā Latvijas kartē atzīmē „UNESCO pieskārienus Latvijai”, katrai jomai veltot atsevišķu krāsu un formu, lai kopīgi gūtu priekšstatu par plašo un daudzveidīgo UNESCO ieguldījumu Latvijas attīstībā.

Aktivitātei nepieciešams:

- Izdrukāti materiāli katrai grupai;
- 6 Latvijas kartes kontūras uz A4 lapas;
- Viena A3 vai lielāka izmēra Latvijas karte, kas tiks piestiprināta pie sienas, un kurā tiks atzīmēti visu grupu prezentētie „UNESCO pieskārieni Latvijai”;
- 6 krāsu flomāsteri/marķieri, ar ko atzīmēt punktus lielajā kartē.

Pēc aktivitātes skolēnus vēlams aicināt uz sarunu, lai pārrunātu, ko jaunu viņi ir ieguvuši, izlasot tekstus, un ko iepriekš zinājuši, tieši vai netieši saistītu ar UNESCO un UNESCO darbību Latvijā. Aktivitāte ir lieliski piemērota tādām mācību stundām kā ģeogrāfija, sociālās zinības un klases stunda.

Kas ir Nemateriālais kultūras mantojums?

Nemateriālā kultūras mantojuma pamatā ir cilvēku zināšanas un prasmes, kas nodotas no paaudzes paaudzē un kuru rezultāts ir gan materiālās (piemēram, ēkas, sadzīves un mākslas priekšmeti, grāmatas), gan nemateriālas vērtības (piemēram, svētku svinēšanas tradīcijas, teikas un nostāsti, amatniecības prasmes, ticējumi). Tieši cilvēku zināšanas un prasmes palīdz izprast daudzveidīgo kultūru pagātnē un tagadnē, tai skaitā dažādu lietu, darbību un parādību simbolisko nozīmi. Un tikai cilvēks ir tas, kas iepriekšējo paaudžu atstātajam kultūras mantojumam var piešķirt jēgu jeb vērtību, pieliekot visas pūles, lai to saglabātu un attīstītu, vienlaikus ļaujot tam harmoniski iederēties arī laikmetīgajā kultūrvidē.

2003. gadā UNESCO Ģenerālā konference pieņēma UNESCO *Konvenciju par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu*, izceļot nepieciešamību nodrošināt nemateriālā kultūras mantojuma dzīvotspēju. Latvija bija viena no pirmajām valstīm, kas 2005. gadā pievienojās UNESCO izstrādātajai konvencijai, starptautiski apliecinot vēlmi un apņēmoties mērķtiecīgi saglabāt nemateriālo kultūras mantojumu un veicināt izpratni par dzīvas kultūras tradīcijām.

UNESCO pasaules nemateriālās kultūras mantojuma sarakstā ir iekļautas divas Latvijas kultūras vērtības - vispārējie **Dziesmu un deju svētki**, kas kopā ar Igaunijas un Lietuvas Dziesmu svētkiem ir iekļauti UNESCO Cilvēces mutvārdu un nemateriālās kultūras mantojuma meistardarbu sarakstā, kā arī 2009. gadā Alsungas, Kuldīgas un Ventspils novada atbalstītā kultūras vērtība - **suitu kultūrtelpa**, ko raksturo tās redzamākā daļa – dialekts, sieviešu burdona dziedāšanas tradīcija, Katoļu baznīcas un pirmskristietības tradīciju sakopojums, precīzi dokumentētas kāzu tradīcijas un īpaši tautastērpi, kuru izgatavošanas tradīcija tiek pārmantota no paaudzes paaudzē.

UNESCO Latvijas Nacionālā komisija aktīvi piedalās nemateriālā kultūras mantojuma vērtību izcelšanā un kopšanā, organizējot dažādas konferences, seminārus, veicinot nemateriālā kultūras mantojuma izziņu, izpēti un fiksēšanu. UNESCO Latvijas Nacionālā komisija īsteno un līdzdarbojas dažādos projektos un aktivitātēs, kas izceļ nemateriālā kultūras mantojuma bagātību un krāšņumu Latvijā: tradicionālo amatu un prasmju pārmantošanā „*Tradicionālo prasmju skolā*” Smiltēnē, Turaidā, Burtniekos, Siguldā, Rūjienā, Skultē, Raunā, Puikulē, Ķoņos, Jēkabpilī un citviet Latvijā; kokles spēles tradīcijas veicināšanā, izdodot grāmatu „*Kokles un koklēšana Latvijā*”, nemateriālā kultūras mantojuma izpētē un dokumentēšanā, izdodot „*Nemateriālā kultūras mantojuma dokumentēšanas rokasgrāmatu*”, skolēnu iesaistē Dziesmu un deju svētku fiksēšanā, X Skolēnu dziesmu un deju svētku laikā, u.c.

Kas ir Pasaules kultūras un dabas mantojums?

Ikvienas pasaules tautas bagātība ir tās kultūras mantojums – saturā un formā daudzveidīgas kultūras izpausmes, piemēram, kultūrvēsturiskas vietas un ēkas, kultūrainavas, literatūras, mākslas un mūzikas darbus, senlietas, valodas, tradīcijas, paražas, simboliskas un garīgas vērtības. Kultūras mantojums veidojies gadsimtu, pat gadu tūkstošu gaitā cilvēku darbības mijiedarbē ar apkārtējo vidi un vēsturiskajiem notikumiem. Priekšteči savu pieredzi, uzskatus, vērtības, pienākumus ir nodevuši tālāk nākamajām paaudzēm, kuras savukārt, balstoties uz iepriekšējo paaudžu devumu, aizvien papildina kultūras mantojumu ar savu pieredzi un savu devumu. Kultūras mantojums ir nozīmīgs faktors pašizpratnei, piederības un pēctecības izjūtai jeb identitātes apziņai – individuālai, dzimtas, grupas, kopienas, novada, nācijas, noteikta pasaules reģiona un cilvēcei kopumā. Tas palīdz meklēt atbildes uz jautājumiem „Kas mēs esam?“, „No kurienes nākam?“, „Kāda ir dzīves jēga?“ Izceļot šī mantojuma trauslumu un nepieciešamību to saglabāt, UNESCO pasaulē ir vadošā organizācija, kas veicina visas pasaules sabiedrības līdzatbildību mantojuma saglabāšanā un kopšanā.

Pasaules mantojuma saglabāšanas un aizsardzības pamatā ir 1972. gadā UNESCO pieņemtā Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību. Konvencijā dalībvalstis apņemas kopīgi sargāt pasaules unikālās kultūras un dabas mantojuma vietas. Latvija UNESCO Konvencijai pievienojās 1995. gadā, apliecinot vēlmi sniegt savu ieguldījumu Pasaules dabas un kultūras mantojuma saglabāšanā, aizsargājot un nododot kultūras un dabas mantojumu nākamajām paaudzēm.

Šobrīd **UNESCO Pasaules mantojumu sarakstā** atrodas 936 kultūras un dabas vērtības 153 pasaules valstīs. Pasaules mantojuma sarakstā ir iekļauti divi ieraksti, kas atrodas Latvijā. Tie ir: 1997. gadā iekļautais **Rīgas vēsturiskais centrs**, izceļot tā viduslaiku un vēlāko laiku labi saglabājušos pilsētas struktūru, viduslaiku apbūvi, jūgendstila arhitektūras daudzumu, krāšņumu un kvalitāti, kurai līdzīgas nav citur pasaulē, kā arī 19. gadsimta koka arhitektūru un 2005. gadā iekļautais **Strūves ģeodēziskais loka divi punkti Jēkabpilī un Sestukalnā**, ko veido 34 punkti, kuri desmit valstu teritorijās atzīmēti ar īpašām metālā vai akmenī veidotām zīmēm, atgādinot par 19. gadsimta sākumā un vidū organizētajiem meridiāna loka uzmērīšanas darbiem.

UNESCO Latvijas Nacionālā komisija ir izveidojusi **UNESCO Pasaules mantojuma Latvijas Nacionālo sarakstu**, izceļot Latvijas kultūras un dabas mantojumu, kam ir īpaša vērtība Latvijas, Eiropas un pasaules mantojuma kontekstā. UNESCO LNK izceļ, ka līdz ar mantojuma saudzēšanu un saglabāšanu tiek ne tikai saglabātas unikālas kultūras un dabas vērtības, bet arī veicināta mūsu pašapziņa un sabiedrības labklājība un izaugsme. UNESCO Pasaules mantojuma Latvijas nacionālajā sarakstā ir iekļauta trīs objekti - „**Kuldīgas vecpilsēta Ventas senlejā**”, „**Grobiņas arheoloģiskais ansamblis**” un aizsargājamo ainavu apvidus „**Augšdaugava**”.

Kas ir UNESCO programma „Pasaules atmiņa” ?

“Pasaules atmiņa” ir UNESCO programma, kas tika izveidota 1992. gadā, lai veicinātu pasaules dokumentārā mantojuma saglabāšanu. Programma izveidota lai izzinātu un saglabātu pasaules vēsturi un kultūru daudzveidību, kas saglabājusies pierakstītā, zīmētā, gravētā vai citādi fiksētā vēstures liecībā. Dokumentārais mantojums ir cilvēces kultūras mantojuma daļa, un tā saglabāšanai, aizsardzībai un izziņošanai UNESCO programma „Pasaules atmiņa” pievērš daudzu pasaules valstu uzmanību. Viena no pasaulē zināmākajām programmas daļām ir “Pasaules atmiņas” starptautiskais reģistrs.

“Pasaules atmiņas” starptautiskajā reģistrā tiek iekļautas un reģistrētas visas pasaules vēsturei nozīmīgas dokumentāra rakstura liecības. Latvijai šajā sarakstā pārstāv 2001. gadā iekļautais Krišjāņa Barona vāktais un rokrakstā fiksētais tautas dziesmu krājums **“Dainu skapis”**, kas šobrīd tiek glabāts Rīgā, Latvijas Zinātņu akadēmijā. 2009. gadā – Baltijas valstu kopīgi nominētais dokumentārā mantojuma kopums par Baltijas Ceļa organizēšanu un norisi – **„Baltijas Ceļš – cilvēku ķēde trīs valstu vienotiem centieniem pēc brīvības”**. Latvijas foto materiāli un dokumenti glabājas Latvijas Tautas frontes muzejā, Rīgā.

Latvijas valsts dokumentārā mantojuma apzināšanai un to saglabāšanas veicināšanai 2009. gadā tika izveidots **“Pasaules atmiņas” Latvijas nacionālais reģistrs** ar mērķi veicināt Latvijas nozīmīgākā dokumentārā mantojuma saglabāšanu, pieejamību un atpazīstamību Latvijā un starptautiski. Reģistra uzdevums ir pievērst uzmanību Latvijas dokumentārā mantojuma saglabāšanas nozīmei un lomai kolektīvajā kultūras atmiņā, izcelt mazāk zināmos, vērtīgos dokumentus un vēstures liecības. 2009. gadā tajā tika veikti pirmie četri Latvijas dokumentārā mantojuma ieraksti: **Eduarda Krauca fotonegatīvu uz stikla pamatnes kolekcija** – Ķeguma spēkstacijas celtniecības gaita 1936.–1940., kas apskatāms „Latvenergo” Enerģētikas muzejā, Rīgā un Ķeguma HES-2 teritorijā, Ķegumā; **Sibīrijā rakstītas vēstules uz bērza tāss**, kuru oriģinālie vēstuļu paraugi, kas iekļautas šajā reģistrā, glabājas 7 Latvijas muzejos – Tukuma muzejā, Latvijas Okupācijas muzejā, Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā, Aizkraukles Vēstures un mākslas muzejā, Daugavas muzejā, Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejā un Talsu novada muzejā; **Raiņa un Aspazijas sarakste 1894.–1929.**, kuras vērtīgos materiālus glabā Rakstniecības un mūzikas muzejs, Rīgā, un **Latvijas Centrālās Padomes Memorands. Rīga, 1944. gada 17. Marts**, kas vēl aizvien tiek pētīts un glabāts Latvijas kara muzejā.

Pateicoties nacionālā reģistra izveidei, UNESCO programma „Pasaules atmiņa” veicina Latvijas nacionālā dokumentārā mantojuma apzināšanu, kā arī sniedz starptautisku atbalstu pasaules dokumentārā mantojuma daudzveidības iepazīšanā.

Kas ir UNESCO „Stāstu bibliotēkas”?

Latvijas Nacionālās komisijas
iniciatīva

"Stāstu bibliotēkas"

UNESCO Latvijas Nacionālās komisija 2010. gadā izveidoja Latvijas bibliotēku tīklu „**Stāstu bibliotēkas**”, izceļot bibliotēku lomu nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā un stāstīšanas tradīciju un prasmju veicināšanā. Tīkla uzdevums ir informēt par stāstīšanas tradīciju nozīmi sabiedrības saliedēšanā un vietējās kopienas dzīves kvalitātes celšanā. Tā mērķis ir veicināt stāstīšanas tradīciju kā nozīmīgu nemateriālā kultūras mantojuma daļu, kas Latvijā tiek pārmantota, izceļot bibliotēku lomu, kas stiprina Latvijas sabiedrības vērtību apzināšanu, paaudžu saiknes un sabiedrības vienotības stiprināšanu.

Šobrīd bibliotēku tīklā aktīvi darbojas **Alūksnes** pilsētas bibliotēka, **Ēveles** pamatskolas bibliotēka, **Gaujienas** pagasta bibliotēka, **Gāliņciema** bibliotēka, **Iecavas** novada bērnu bibliotēka, **Dubultu** bērnu bibliotēka, **Kuldīgas** Galvenā bibliotēka, **Lazdonas** pagasta bibliotēka, **Limbažu** Bērnu bibliotēka, **Pārventas** bibliotēka, **Pilsrundāles** bibliotēka, **Piltenes** pilsētas bibliotēka, **Pūres** pagasta bibliotēka, Siguldas novada **Siguldas pagasta** bibliotēka, **Rēzeknes** pilsētas Centrālā bibliotēka, Rīgas Centrālās bibliotēkas **Bišumuižas** filiālbibliotēka, Rīgas Centrālās bibliotēkas Svešvalodu filiālbibliotēka, **Valmieras** bibliotēka un **Ventpils** Bērnu bibliotēka. Kopā 19 bibliotēkas visā Latvijā regulāri īsteno dažādus stāstīšanas pasākumus savās bibliotēkās un aktīvi iesaistās arī dažādos UNESCO LNK rīkotos pasākumos.

Tīkla ietvaros bibliotēkas organizē stāstīšanas pasākumus bibliotēkās, izceļot dažādus atmiņu stāstus, dažādas tradīcijas un pieredzes, interesantas situācijas, izlasītās grāmatas un citus aizraujošus un vienojošus stāstus. Stāstu un stāstīšanas pasākumi tiek organizēti dažāda vecuma apmeklētājiem, tādā veidā vienojot paaudzes, mudinot līdzilvēkus uz sarunu, un pilnveidojot vērtīgu klausīšanās un stāstīšanas prasmi, kā arī savstarpējo pieredzes un zināšanu apmaiņu.

UNESCO LNK vismaz divas reizes gadā „Stāstu bibliotēkām” rīko apmācību seminārus, kur to dalībniekiem ir iespēja dalīties pieredzē, iegūt jaunas zināšanas, smelties jaunas idejas un iemācīties tās īstenot, kā arī pilnveidot *bibliotekāru-stāstnieku* prasmes – kā stāstīt stāstus, kā mudināt uz stāstīšanu citus, kā dokumentēt stāstus un stāstīšanas pasākumus, un kā stāstīšanu popularizēt sabiedrībā.

Kas ir Asociēto skolu projekts?

Latvijas skolas jau ilgstoši aktīvi līdzdarbojas 1953. gadā UNESCO izveidotajā **Asociēto skolu projektā**, kas ir visilglaicīgākā UNESCO iniciatīva izglītības jomā un pirmais skolu sadarbības tīkls pasaulē. Asociēto skolu projekta tīkla mērķis ir veicināt kvalitatīvu, iekļaujošu, bagātinošu izglītības procesu izglītības iestādēs un „labās prakses” jeb efektīvu un praktisku piemēru popularizēšanu, iedrošinot jaunu mācību materiālu izmantošanu un bagātinot izglītības saturu ar vērtību izcelšanu un sargāšanu citu UNESCO darbības programmu ietvaros. Asociēto skolu projektā tiek nodrošināta veiksmīga sadarbība starp skolēniem un skolotājiem, droša mācību vide, mūsdienīga mācību materiāla veidošana, uzticamu skolotāju iesaistīšana projekta aktivitātēs un mācību procesā, kā arī sadarbībā ar UNESCO un ANO (Apvienoto Nāciju Organizāciju) tiek veicināta jauniešu ieinteresētība un līdzdalība starptautiskos projektos. UNESCO Asociēto skolu projekta ietvaros ir izdevusi vairākus mācību materiālus par miera kultūru, pasaules kultūras mantojumu, tuksnešiem, mācību līdzekļu komplektus dabas zinību apguvei un citus materiālu krājumus, kas padara daudzveidīgāku un bagātāku mācību procesu tieši izceļot nacionāla līmeņa jautājumus uz pasaules izaicinājumu un aktualitāšu fona.

UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Asociēto skolu projektā pašreiz darbojas 11 skolas no dažādām Latvijas pilsētām, novadiem un pagastiem – **Rīgas** centra Daiļamatniecības pamatskola, Privātā vidusskola **Ādažu** brīvā Valdorfa skola, **Kuldīgas** rajona Bērnu un jauniešu interešu izglītības centrs, **Riebiņu** novada Riebiņu vidusskola, **Alsungas** vidusskola, **Jāņmuižas** pirmsskolas izglītības iestāde, **Talsu** valsts ģimnāzija, **Rīgas** Dabaszinību skola, **Daugavpils** Valsts ģimnāzija, **Daugavpils** 11. pamatskola un **Sēmes** pamatskola.

Latvijā projekta ietvaros tiek veicināta izglītības loma nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā un nozīmes stiprināšanā Latvijas reģionos, starpkultūru saskarmes un dialoga veidošanas prasmes, izpratne par ieltspējīgas attīstības jautājumiem un miera kultūru pasaulē. UNESCO Latvijas Nacionālā komisija Asociēto skolu projekta dalīb skolām piedāvā skolotāju tālākizglītības programmas, kopīgus seminārus un pasākumus, kā arī sniedz atbalstu skolai dažādu saistītu projektu veiksmīgai īstenošanai. Latvijas Asociēto skolu projekta dalīb skolas ir UNESCO vērtību vēstneši lokālā līmenī, aktīvi piedaloties šo vērtību izpratnes veidošanā jauniešos un atbilstošas kvalitatīvas skolas un mācību vides veidošanā.

Asociēto skolu projekts ir starptautisks, tādēļ iesaistīšanās tādās starptautiskās aktivitātēs kā ANO svinamo dienu, gadu un dekāžu, Baltijas jūras projekta, Pasaules mantojuma jauniešu rokās, starptautiskās nedēļas „Izglītība visiem” aktivitāšu rīkošanā un līdzdarbošanās, ir skolu un sastāvdaļa. Skolu dalība projektā ir brīvprātīga un projekta komanda UNESCO Latvijas Nacionālajā komisijā ir ieinteresēta jauniem ierosinājumiem un idejām, lai nodrošinātu maksimālu atbalstu ideju īstenošanā.

Kas ir UNESCO programma „Cilvēks un biosfēra”?

Programma „Cilvēks un biosfēra” ir viena no nozīmīgākajām UNESCO starpvaldību programmām. Tā tika izveidota 1970.gados ar mērķi uzlabot cilvēku attiecības ar vidi globālā mērogā, galvenokārt veicinot starpdisciplinārus pētījumus par vides un cilvēka mijiedarbību, paraugteritoriju un pieredžu attīstību, kā arī ceļot izpratni un kapacitāti par vides pārvaldības jautājumiem. Biosfēras rezervātu pamatā ir pārliecība par vides daudzveidības saglabāšanas un ilgtspējības attīstības iespējamību vidē veiksmīgi sabalansējot ekoloģiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras vajadzības. Pašlaik programma „Cilvēks un biosfēra” ir viena no būtiskākajām UNESCO programmām vides pētniecības, vides un ilgtspējas izglītības, sabiedrības iesaistes vides pārdomātā pārvaldīšanā un dabas resursu saprātīgai izmantošanas veicināšanai.

Biosfēras rezervātus veido ar mērķi līdzsvarot dabas, un kultūrvides daudzveidības aizsardzību un saglabāšanu un teritorijas ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko attīstību. Pasaulē ir 324 biosfēras rezervāti 82 valstīs.

Jau kopš 1995.gada Latvija aktīvi līdzdarbojas UNESCO programmas „Cilvēks un biosfēra” īstenošanā un kopš 1997.gada līdz ar tā dibināšanu Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts ir iekļauts UNESCO programmas „Cilvēks un biosfēra” starptautisko biosfēras rezervātu tīklā. UNESCO Latvijas Nacionālā komisija veiksmīgi un regulāri sadarbojas ar **Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātu**, īstenojot programmas „Cilvēks un biosfēra” mērķus, vides pārvaldībā panākt līdzsvaru starp dabas aizsardzību, kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu, ekonomisko attīstību un sabiedrības labklājību.

ZBR teritorija aptver **Salacas upes** baseinu, ieskaitot **Burtnieku ezeru** ar tā pietekām, Baltijas jūras **Rīgas līča** Ziemeļvidzemes piekrasti 60 km garumā un tai pieguļošo jūras akvatoriju līdz 10m dziļumam. Tas izvietojas **Limbažu, Valmieras** un **Valkas** rajonu Z daļā ar 4500 km² lielu sauszemes platību un 167,5 km² jūras akvatorijas un sastāda gandrīz 6% no Latvijas kopējās platības. ZBR galvenais mērķis ir nodrošināt ainavas, sugu un dabas daudzveidības aizsardzību. Papildus dabas aizsardzībai rezervāts veicina arī ilgtspējīgas saimniekošanas attīstību teritorijā un veic un koordinē rezervātā nepieciešamos pētījumus un monitoringu.

UNESCO programma „Cilvēks un biosfēra” sasauca arī ar dažādu starptautisko dienu, gadu un dekāžu atzīmēšanu, aktualizējot ar vidi saistītus jautājumus. 2010.gads bija Starptautiskais bioloģiskās daudzveidības gads, 2011.gads ir Starptautiskais ķīmijas gads un Starptautiskais mežu gads. Līdzās tam biosfēras rezervāti ir vadošās platformas interesantām aktivitātēm jauniešiem un skolēniem, apgūstot ilgtspējīgus vides pārvaldības principus starptautiskās dekādes par Izglītību ilgtspējīgai attīstībai (2005. – 2014.) ietvaros.

